

Arrest

nr. 305 658 van 25 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 GANSHOREN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2024.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van Mr. M. KALIN, die loco Mr. Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten.

Op 8 februari 2024 diende verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 4 maart 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. X van 28 maart 2024 werd deze weigeringsbeslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd.

Op 5 april 2024 dient verzoeker een tweede (eerste volgend) verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 april 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing “*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*”. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart van Somalië nationaliteit te zijn, geboren op 01 mei 2004 te Badhadhe, regio Lower Juba in Somalië en Badhadhe is eveneens de enige plaats waar u in uw leven gewoond heeft tot aan uw vertrek uit Somalië op 01 januari 2024. U bent van Somali etnische afkomst en u behoort tot de clan Ogaden, subclan Tolmoge-Abdalla. U bent het enige kind van uw vader en moeder en u komt uit een welgesteld gezin. Uw vader is een oude, religieuze man en in oktober 2020 wordt hij door toedoen van Al-Shabaab gedood, omdat hij weigert te stoppen voor te lezen uit religieuze boeken. Uw moeder woont nog altijd in Badhadhe. U dient Badhadhe in januari 2024 te ontvluchten, omdat Al-Shabaab wil dat u zich bij hen aansluit. U reist over land en zee naar buurland Kenia en reist vervolgens door naar zijn hoofdstad Nairobi. In Nairobi neemt u op 05 februari 2024 een vlucht naar Istanbul, Turkije om vervolgens op 06 februari 2024 een tweede vlucht te nemen naar België. Na aankomst op de luchthaven in Brussel biedt u zich met een Ethiopisch paspoort aan bij de gate om uw aansluitende vlucht naar Canada te nemen, maar het luchtvaartpersoneel van Air Canada ontzegt u de toegang tot het vliegtuig. U biedt zich vervolgens zonder Ethiopisch paspoort aan bij de Belgische grensautoriteiten, maar de toegang tot het Belgisch grondgebied wordt u geweigerd wegens het ontbreken van geldige reisdocumenten. U wordt derhalve vastgehouden en vervolgens overgebracht naar het transitcentrum Caricole.

Op 08 februari 2024 dient u een eerste verzoek om internationale bescherming in België in. Het Commissariaat-generaal neemt op 04 maart 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt op 28 maart 2024 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV). Op 02 april 2024 wordt er door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een zogenaamde “terugdrijvingspoging” voor u ondernomen, maar u weigert te vertrekken. DVZ plant een tweede “terugdrijvingspoging” naar Addis Abeba, Ethiopië op 07 april 2024.

Op 05 april 2024 dient u echter een volgend verzoek tot internationale bescherming in vanuit het transitcentrum Caricole. U haalt daarbij aan dat u nieuwe elementen heeft die een verband hebben met uw eerste verzoek om internationale bescherming en u legt uw geboorteakte uitgegeven op 15 augustus 2019 te Mogadishu en de overlijdensakte van uw vader uitgegeven op 25 oktober 2020 te Badhadhe, regio Lower Juba voor.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek enkel steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het Commissariaat-generaal uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er door het CGVS **geen geloof werd gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit en herkomst** en dit omwille van het ontbreken van voeling met aspecten van de Zuid-Somalische samenleving, uw zeer gebrekkige kennis van de lokale geografie en van de strijdende krachten ter plaatse, **als ook vanwege de scan van uw Ethiopische paspoort** en het teruggevonden Facebookaccount op dezelfde naam als uw Ethiopisch paspoort. Op het desbetreffende Facebook account werden foto's van u teruggevonden, waarvan u tijdens het persoonlijk onderhoud op 23 februari 2024 erkende dat u het bent die op de foto's staat.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen benadrukte in zijn arrest dat u uw Somalische nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt, dat u heeft gelogen over uw graad van scholing en nationaliteit en bevestigde op alle vlakken de argumentatie van het Commissariaat-generaal (Arrest RvV dd. 28 maart 2024). U diende géén cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van

artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

In voorliggend volgend verzoek om internationale bescherming volhardt u dat u zou beschikken over de Somalische nationaliteit en afkomstig zou zijn van Badhadhe, regio Lower Juba in Somalië. Ter staving legt u in huidige en volgend verzoek om internationale bescherming een Somalische geboorteakte voor, uitgegeven in Mogadishu op 15 augustus 2019. Ter staving van uw vluchtmotieven legt u een overlijdensakte van uw vader voor, uitgegeven op 25 oktober 2020 door het Ministerie van Gezondheid van de Federale Overheid van Somalië te Badhadhe-Somalië.

Wat betreft de door u voorgelegde documenten moet het volgende worden vastgesteld: U wenst met deze documenten uw verklaringen te ondersteunen die u in het kader van uw vorige verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald en die op geen enkele wijze als aangetoond worden beschouwd.

De twee voorgelegde documenten zijn echter niet in staat de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw Somalische nationaliteit te wijzigen. Bovendien gaat het niet om originele documenten, maar om kopieën waarvan de bewijswaarde hoe dan ook beperkt is. Daarnaast blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, te weten de "COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië" dat corruptie in Somalië endemisch is en dat er geen noodzaak is om documenten als geboorteaktes, overlijdensaktes en paspoorten te vervalsen, **omdat de nodige documenten te koop zijn en indien nodig ook met terugwerkende kracht kunnen worden afgegeven** (zie ook Landeninformatie, blauwe map, administratief dossier). Dit zorgt er voor dat er geen bewijswaarde gehecht kan worden aan de door u neergelegde documenten.

Bovendien is het bijzonder frappant dat u reeds bij het indienen van uw beroepsschrift op 15 maart 2024 spreekt van het voorleggen van uw geboorteakte, doch nalaat dit daadwerkelijk te doen. Ook de RvV merkt dit op in haar arrest van 28.03.2024 (Zie ook administratief dossier). Daarnaast wijst het Commissariaat-generaal er op dat de voorgelegde geboorteakte zou zijn uitgegeven op 15 augustus 2019 en u geeft geen verklaring waarom u het betreffende document niet tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft voorgelegd.

Wat betreft het tweede door u voorgelegde document, te weten de overlijdensakte van uw vader uitgegeven te Badhadhe op 25 oktober 2020, is het opnieuw voor het Commissariaat-generaal niet duidelijk waarom u het betreffende document niet eerder heeft voorgelegd in uw procedure verzoek om internationale bescherming. Wat betreft de inhoud van dit document merkt het Commissariaat-generaal op dat de voorgelegde overlijdensakte spreekt dat uw vader **in het ziekenhuis van Badhadhe** zou zijn overleden, terwijl u verklaard heeft tijdens persoonlijk onderhoud op 23 februari 2024 aan het CGVS dat er maar één dokter is in Badhadhe en dat uw vader zou zijn overleden in de stad **Jilib in de regio Middle Juba** (NPO CGVS p.18-19, 23).

Het CGVS kan derhalve ook niet anders concluderen dan dat de door u voorgelegde documenten een zéér gesolliciteerd karakter hebben en dat zij, door de in het algemeen zeer geringe bewijswaarde van Somalische documenten, maar vooral door de tegenstrijdigheden die zij hebben met uw eigen verklaringen geenszins een nieuw element vormen dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De door u voorgelegde EUAA rapporten over Somalië zijn ook geen nieuwe elementen te noemen, daar uw herkomst uit Somalië en uw Somalische nationaliteit door het CGVS én de RvV als niet-geloofwaardig zijn beoordeeld en de in huidige procedure voorgelegde Somalische documenten zoals supra uiteengezet deze beoordeling niet verandert.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en het volledig administratief dossier, redenen bestaan die de Somalische nationaliteit waarop betrokkene zijn verzoek om internationale bescherming baseerde (zie supra) in vraag kunnen stellen en die erop wijzen dat betrokkene dus niet kan worden verwijderd of teruggedreven naar Somalië. Er bestaan bij mijn weten geen elementen waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn daadwerkelijk (maar voor mij onbekend) land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (en mij onbekend) het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

“1. De bestreden beslissing d.d. 15 april 2024

2. Beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats d.d. 5 april 2024”

3. Beoordeling

3.1. Juridisch kader

De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) genomen. Dit artikel luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32). Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de formulering van artikel 40 van richtlijn 2013/32 geen verduidelijking van het begrip *“nieuwe elementen of bevindingen”* ter staving van een volgend verzoek bevat.

Bijgevolg is de Raad gehouden tot een richtlijnconforme uitlegging van deze nationale wetsbepaling. De Raad dient in het kader hiervan tevens rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie reeds aan bepalingen van het betrokken Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, Küçükdeveci, punt 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn

In het arrest van 10 juni 2021 in de zaak C-921/19 zet het Hof van Justitie uiteen dat artikel 40, leden 2 en 3 van de richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande, stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Daarenboven omvat de eerste stap eveneens twee fasen, waarbij in elk fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht. Aldus bepaalt artikel 40, lid 2 van de richtlijn 2013/32 in de eerste fase dat, om krachtens artikel 33, lid 2, onder d) een beslissing over de ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming te nemen, een volgend verzoek eerst aan een voorafgaand onderzoek wordt onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Het Hof preciseert dat slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn. In deze fase wordt dan nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward. Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of bevindingen in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet, beperkt dient te blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.2. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Voormelde motieven zijn pertinent en vinden steun in de stukken van het rechtsplegingsdossier. Ze worden op generlei wijze betwist door verzoeker.

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

3.4. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.4.1. Op 8 februari 2024 diende verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij verklaarde Somalië te zijn ontvlucht omdat hij door Al-Shabaab werd gedwongen om zich bij hen aan te sluiten. Op 4 maart 2024 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers Somalische nationaliteit en bijgevolg evenmin aan zijn vluchtrelaas. Bij arrest nr. 304 072 van 28 maart 2024 werd deze weigeringsbeslissing door de Raad bevestigd.

Op 5 april 2024 dient verzoeker onderhavig, tweede (eerste volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in het vluchtrelaas dat hij in het kader van zijn voorgaande verzoek om internationale bescherming uiteenzette en legt een aantal bijkomende stukken voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier).

3.4.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dienaangaande op goede gronden als volgt:

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek enkel steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het Commissariaat-generaal uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er door het CGVS geen geloof werd gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit en herkomst en dit omwille van het ontbreken van voeling met aspecten van de Zuid-Somalische samenleving, uw zeer gebrekkige kennis van de lokale geografie en van de strijdende krachten ter plaatse, als ook vanwege de scan van uw Ethiopische paspoort en het teruggevonden Facebookaccount op dezelfde naam als uw Ethiopisch paspoort. Op het desbetreffende Facebook account werden foto's van u teruggevonden, waarvan u tijdens het persoonlijk onderhoud op 23 februari 2024 erkende dat u het bent die op de foto's staat.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen benadrukte in zijn arrest dat u uw Somalische nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt, dat u heeft gelogen over uw graad van scholing en nationaliteit en bevestigde op alle vlakken de argumentatie van het Commissariaat-generaal (Arrest RvV dd. 28 maart 2024). U diende géén cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

In voorliggend volgend verzoek om internationale bescherming volhardt u dat u zou beschikken over de Somalische nationaliteit en afkomstig zou zijn van Badhadhe, regio Lower Juba in Somalië. Ter staving legt u in huidige en volgend verzoek om internationale bescherming een Somalische geboorteakte voor, uitgegeven in Mogadishu op 15 augustus 2019. Ter staving van uw vluchtmotieven legt u een overlijdensakte van uw vader voor, uitgegeven op 25 oktober 2020 door het Ministerie van Gezondheid van de Federale Overheid van Somalië te Badhadhe-Somalië.

Wat betreft de door u voorgelegde documenten moet het volgende worden vastgesteld: U wenst met deze documenten uw verklaringen te ondersteunen die u in het kader van uw vorige verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald en die op geen enkele wijze als aangetoond worden beschouwd.

*De twee voorgelegde documenten zijn echter niet in staat de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw Somalische nationaliteit te wijzigen. Bovendien gaat het niet om originele documenten, maar om kopieën waarvan de bewijswaarde hoe dan ook beperkt is. Daarnaast blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, te weten de "COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië" dat corruptie in Somalië endemisch is en dat er geen noodzaak is om documenten als geboorteaktes, overlijdensaktes en paspoorten te vervalsen, **omdat de nodige documenten te koop zijn en indien nodig ook met terugwerkende kracht kunnen worden afgegeven** (zie ook Landeninformatie, blauwe map, administratief dossier). Dit zorgt er voor dat er geen bewijswaarde gehecht kan worden aan de door u neergelegde documenten.*

Bovendien is het bijzonder frappant dat u reeds bij het indienen van uw beroepsschrift op 15 maart 2024 spreekt van het voorleggen van uw geboorteakte, doch nalaat dit daadwerkelijk te doen. Ook de RvV merkt dit op in haar arrest van 28.03.2024 (Zie ook administratief dossier). Daarnaast wijst het Commissariaat-generaal er op dat de voorgelegde geboorteakte zou zijn uitgegeven op 15 augustus 2019 en u geeft geen verklaring waarom u het betreffende document niet tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft voorgelegd.

*Wat betreft het tweede door u voorgelegde document, te weten de overlijdensakte van uw vader uitgegeven te Badhadhe op 25 oktober 2020, is het opnieuw voor het Commissariaat-generaal niet duidelijk waarom u het betreffende document niet eerder heeft voorgelegd in uw procedure verzoek om internationale bescherming. Wat betreft de inhoud van dit document merkt het Commissariaat-generaal op dat de voorgelegde overlijdensakte spreekt dat uw vader **in het ziekenhuis van Badhadhe** zou zijn overleden, terwijl u verklaard heeft tijdens persoonlijk onderhoud op 23 februari 2024 aan het CGVS dat er maar één dokter is in Badhadhe en dat uw vader zou zijn overleden in de stad **Jilib in de regio Middle Juba** (NPO CGVS p.18-19, 23).*

Het CGVS kan derhalve ook niet anders concluderen dan dat de door u voorgelegde documenten een zéér gesolliciteerd karakter hebben en dat zij, door de in het algemeen zeer geringe bewijswaarde van Somalische documenten, maar vooral door de tegenstrijdigheden die zij hebben met uw eigen verklaringen geenszins een nieuw element vormen dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De door u voorgelegde EUAA rapporten over Somalië zijn ook geen nieuwe elementen te noemen, daar uw herkomst uit Somalië en uw Somalische nationaliteit door het CGVS én de RvV als niet-geloofwaardig zijn beoordeeld en de in huidige procedure voorgelegde Somalische documenten zoals supra uiteengezet deze beoordeling niet verandert."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de niet-ontvankelijkheid van onderhavig, tweede (eerste volgend) verzoek om internationale bescherming te besluiten op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoeker betoogt als volgt:

"In deze omstandigheden kon het CGVS niet geldig concluderen tot de niet-ontvankelijkheid van het latere verzoek, aangezien de geboorteakte die door de verzoeker was overgelegd, evenals de overlijdensakte van de vader van de verzoeker, de eerdere vragen die door het CGVS waren opgeworpen tijdens het eerste asiilverzoek, konden wegnemen. Bovendien waren de documenten van dien aard dat het CGVS eindelijk kon overgaan tot de analyse van het risico van vervolging waarmee de verzoeker geconfronteerd zou worden bij terugkeer naar Somalië."

komt verzoeker niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich evenwel bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer tegen de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Het loutere feit dat verzoeker meent dat de door hem voorgelegde geboorteakte en overlijdensakte de in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming opgeworpen vragen zouden kunnen "wegnemen" en kan worden overgegaan tot een analyse van de door

verzoeker opgeworpen nood aan internationale bescherming ten aanzien van Somalië, volstaat immers niet om te besluiten dat deze door verzoeker voorgelegde documenten kunnen worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker verder wijst op de moeilijkheden die verzoekers om internationale bescherming kunnen ondervinden bij het verzamelen van documenten en aanvoert dat ook kopieën van documenten in rekening moeten worden gebracht, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing niet enkel terecht wordt gewezen op het feit dat verzoeker slechts kopieën voorlegt van zijn geboorteakte en de overlijdensakte van zijn vader, waardoor deze slechts een geringe bewijswaarde hebben, doch tevens wordt aangehaald dat verzoeker niet concreet duidt waarom hij deze documenten niet in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft voorgelegd. Bovendien stemt de overlijdensakte van zijn vader inhoudelijk niet overeen met verzoekers verklaringen. Ook blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Somalische documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn en dat officiële documenten ook met terugwerkende kracht worden afgeleverd, hetgeen de bewijswaarde van Somalische documenten danig relativeert. Verzoeker brengt evenwel geen enkel objectief stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat deze door de commissaris-generaal gehanteerde informatie onjuist, onvolledig en/of achterhaald zou zijn. Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat hij intussen de originele versie van de overlijdensakte van zijn vader en van zijn geboorteakte heeft ontvangen, doch hij legt deze niet voor.

Waar verzoeker kritiek uit op de beoordeling van zijn eerste verzoek om internationale bescherming (verzoekschrift, p. 12-19), dient erop gewezen dat de commissaris-generaal in het kader van dit eerste beschermingsverzoek reeds vaststelde dat verzoekers Somalische nationaliteit niet geloofwaardig is, hetgeen door de Raad werd bevestigd bij arrest nr. X van 28 maart 2024, waartegen verzoeker geen cassatieberoep aantekende. Er resten verzoeker dan ook geen rechtsmiddelen meer voor wat betreft de beoordeling van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Verzoeker kan niet middels het indienen van een volgend verzoek om internationale bescherming alsnog rechtsmiddelen aanwenden tegen voormelde beoordeling in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek.

Het geheel aan documenten, landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, concludeert de Raad dat verzoeker geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent, draagkrachtig en worden in hun geheel overgenomen.

4. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt bijgevolg niet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of de materiële motiveringsplicht blijkt niet. Derhalve heeft de commissaris-generaal terecht besloten om het tweede beschermingsverzoek van verzoeker *in casu* niet-ontvankelijk te verklaren. Aangezien artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt voor artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

5. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig april tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. HEIRBAUT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. HEIRBAUT

S. HUENGES WAJER